

הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה,
היה שורה בפיהם של ישראל,
שהיא תורה שבכל פה, שהיא
סלע, ע"ל ס', שהם ששים
מסכתות, שפך הוא סל"ע, ע"ל
ס'.

ששכינה היתה נחה על סלע,
שבכל מקום שרצה הקדוש ברוך
הוא לצעות נס, שכינה הקדימה
לאותו מקום, וכיון ששכינה
היתה שם, לא היה לו להכות
בסלע, שקלון היה לשכינה
שהיתה שם שלא היה לו פח לתת
מים, וזהו על אשר לא קדשתם
אותי, יען לא האמנתם בי
להקדישני, ומשום זה הסתלקה
שכינה מן הסלע, שהיא י' מן
מיטטרו"ן, ונשאר מיטטרו"ן
יבשה, וסוד הדבר - יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד
וגומר, אחד היא מלכות, ותראה
היבשה, זה סלע, מיטטרו"ן,
שבשבילו נאמר ויקח אחת
מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה. מה
זה בשר? אותו שנאמר בו בשגם
הוא בשר, ועד שהוריד אותה,
לא עלה הסלע ולא נתן מימיו.
ואחר שהסתלק המעין הזה
משם, שלטה מרה במקומה, זהו
שכתוב ויבאו מרתה, וסוד הדבר
- ויקררו את חיייהם בעבודה
קשה וגומר, זו קשיה, בחמר, זה
קל וחמר, וקרי פרשוהו.

וכך היו ישראל עד שהראה להם
עץ. זהו שכתוב ויורהו יהו"ה עץ
וישלף אל המים וימתקו המים,
וזה עץ החיים, שהתגדל על אותו
המעין, שהיא השכינה, י' המעין
שמשקה את האילן שהוא ו',
והעץ הזה מהלך חמש מאות
שנה שהם ה', וימתקו המים זו
ה' אחרונה, שנאמר בה קראן לי

בגין דשכינתא דאתמר בה (שם כג כט) הלא כה
דברי פאש נאם יהו"ה הנה שרי בפומיהון
דישראל, דאיהי אורייתא דבעל פה, דאיהי
סלע ע"ל ס', דאינון שתין מסכתות, דהכי
איהו סל"ע ע"ל ס'.

דשכינתא הנה נח על טנרא, דבכל אתר דבעי
קודשא בריך הוא למעבד נס,
שכינתא אקדמת לה הוא אתר, וכיון דשכינתא
הנה תמן, לא הנה ליה למחאה בסלע, דקלנא
הוות לשכינתא דהות תמן דלא הנה ליה חילא
למיהב מיא, ודא איהו על אשר לא קדשתם
אותי (דברים לב נא), יען לא האמנתם בי
להקדישני (במדבר כ יב), ובגין דא אסתלק
שכינתא מן הסלע, דאיהי י' מן מיטטרו"ן,
ואשתאר מיטטרו"ן יבשה, ורזא דמלה יקוו
המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר
(בראשית א ט), אחד איהי מלכות, ותראה היבשה
דא סלע מיטטרו"ן, דבגיניה אתמר (שם כ
כא) ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה,
מאי בשר, ההוא דאתמר ביה (שם ו ג) בשגם
הוא בשר, ועד דנחית לה לא עלה הסלע ולא
יהיב מימיו.

ובתר דאסתלק האי מבושא מתמן, שליטת
מרה באתרהא, הדא הוא דכתיב (שמות
טו כג) ויבאו מרתה, ורזא דמלה ויקררו את
חיייהם בעבודה קשה וגומר (שם א יד), דא
קושיא, בחמר דא קל וחמר, והא אוקמוהו.
והכי הווי ישראל עד דאחזי לון עין, הדא
הוא דכתיב (שם טו כה) ויורהו יהו"ה עץ
וישלף אל המים וימתקו המים, ודא עין
החיים, דאתרבי על ההוא מבושא דאיהי
שכינתא, י' מבושא דאשקי לאילנא דאיהו ו',
והאי עין מהלך חמש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה,

דַּאֲתָמַר בָּהּ (רות א כ) קָרְאֵן לִי מָרָה, דְּשָׁכִינְתָּא
 תַּתְּאָה אִיהִי מַעֲיֵן גְּנִים דְּלִית לִיהּ פְּסָק, טַפְּהָ
 דַּאֲתַמְשַׁכָּא מִן מוֹחָא, וְכַמְּה טַפִּין אַתְּמַשְׁכָּאן
 מַנְיָה, דַּאֲיַנּוּן (תהלים מה טו) בַּתּוּלוֹת אַחֲרֵיהּ
 יַעוּתִיָּהּ.

מָרָה, שְׁשָׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה הִיא מַעֲיֵן
 גְּנִים שְׁאִין לוֹ הַפְּסָק, טַפְּהָ
 שְׁנַמְשַׁכְתָּ מִן הַמַּח, וְכַמְּה טַפּוֹת
 נַמְשַׁכוֹת מִמֶּנּוּ, שְׁהֵן בַּתּוּלוֹת
 אַחֲרֵיהּ יַעוּתִיָּהּ.

הַקְּרַקְפָּת הִיא סַלַע, וְהַמַּעֲיֵן
 מִבְּפָנִים זֶה מַח. עַל הַטַּפּוֹת הִלְלוּ
 נֶאֱמַר אֲשֶׁרִי הִגְבַּר אֲשֶׁר מְלֵא אֶת
 אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמֵר, אֶת אוֹיְבִים
 בְּשֹׁעַר, שְׁהָיוּ שְׁעַר הַצְּדִיק, אוֹת
 בְּרִית קֹדֶשׁ, שְׁעַלְיָהּ נֶאֱמַר זֶה
 הַשְּׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
 וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה,
 אֲלוֹ שְׁלֹשׁ יוֹדִיִּים, וְהָאִיתְנִים
 מוֹסְדֵי אֶרֶץ, אֲלוֹ שְׁלֹשׁ וַיִּין,

קְרַקְפָּתָא אִיהִי סַלַע, וּמְבוּעָא מְלֵגָאוּ דַּא
 מוֹחָא, עַל אֲלִין טַפִּין אַתְּמַר (תהלים
 קכז ה) אֲשֶׁרִי הִגְבַּר אֲשֶׁר מְלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם
 וְגוֹמֵר, אֶת אוֹיְבִים בְּשֹׁעַר, דַּאִיהוּ תַרְעָא דְצְדִיק
 אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, דְּעַלְהּ אַתְּמַר (שם קיח ב) זֶה
 הַשְּׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.

שְׁכַלְסֵם נְרַמְזוּ בּוֹיִסַע וַיְבֵא וַיִּט.
 קוּם אֲלַעְזָר וְטַל אֶת הַקְּלַע, שְׁהִיא
 שְׁכִינָה, (וְהִקְףָּ אוֹתָהּ בַּכְּתָר), וְזָרַק מִן
 הָאֶבֶן הַהִיא טַפְּהָ קְדוּשָׁה, שְׁעַלְיָהּ
 נֶאֱמַר וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאֶרֶץ, (ומשום

וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה (מיכה ו
 ב), אֲלִין תְּלַת יוֹדִיִּין, וְהָאִיתְנִים מוֹסְדֵי
 אֶרֶץ (שם) אֲלִין תְּלַת וַיִּין, דְּכֻלְהוּ אַתְּרַמִּיזוּ
 בּוֹיִסַע וַיְבֵא וַיִּט.

זֶה) הַסְּתַלְקָה הַטַּבְּעַת מִן א' מִן
 זָרַק"א, לְקַבֵּל עֲלֶיהָ אֶבֶן יְקָרָה
 שְׁהִיא טַפְּהָ, וּמִיָּד וְהִשְׁקָה אֶת כָּל
 פְּנֵי הָאֲדָמָה. כְּשֶׁעֲלָתָה, עֲלָתָה
 בָּאֵם, שְׁהוּא א' מִן אַדְנִי אֵהִי"ה,
 וְעַל מָה עֲלָתָה? עַל הָעֲמוּד
 הָאֲמָצְעִי שְׁהוּא ו', שְׁהִיא כְּרוּכָה
 בּוֹ כְּטַבְּעַת בְּאֲצַבַע, וְעוֹלָה בְּד'
 מִן אַדְנִי, שְׁהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת
 וּשְׁתֵּי שׁוֹקִים, עַד שְׁעוֹלָה לְאוֹת
 י', שְׁהִיא אֲבָא חֲכָמָה י' עֲלִיוֹנָה,
 מִשּׁוּם שְׁמִשְׁם גְּטָלָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
 יְהוָה בְּחֲכָמָה יֹסֵד אֶרֶץ, וְנוֹטְלַת
 נְבִיעָה וְהִשְׁקָאָה מִמֶּנּוּ לְמַעְלָה,
 בְּקוּץ שְׁלוֹ לְמַעְלָה, וּבְאֲמָצַע,
 וּבְקוּץ שְׁלוֹ לְמַטָּה, וּכְשִׁינְרֹדַת,
 יוֹרְדַת כְּלוּלָה מִשְׁלֹשׁ טַפּוֹת.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר בְּהַ הוֹלֵף
 סְגוּלַת"א.

קוּם אֲלַעְזָר וַיִּטִּיל קִירְטָא דַּאִיהִי שְׁכִינְתָּא
 (וְאִקְרַי לָהּ תְּנָא), וְזָרַיק מַנְיָה אִיהִי אֶבֶן טַפְּהָ
 קְדִישָׁא, דְּעַלְהּ אַתְּמַר (בראשית כ ו) וְאֵד יַעֲלֶה מִן
 הָאֶרֶץ, (וּבְגִין דַּא) (דף מד ע"ב) אֲסַתְּלַקַת עֲזָקָא מִן
 א' מִן זָרַק"א, לְקַבֵּל עֲלֶיהָ אֶבֶן יְקָרָה דַּאִיהִי
 טַפְּהָ, וּמִיָּד וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, בְּד'
 סְלִיקַת, סְלִיקַת בְּאִימָא, דַּאִיהוּ א' מִן אַדְנִי
 אֵהִי"ה, וְעַל מָאן סְלִיקַת, עַל עֲמוּדָא
 דְּאֲמָצְעִיתָא דַּאִיהוּ ו', דַּאִיהִי פְּרִיכָא בֵּיהּ
 כְּעֲזָקָא בְּאֲצַבַעָא, וְסְלִיקַת בְּד' מִן אַדְנִי,
 דַּאֲיַנּוּן תְּרִין דְּרוּעִין וְתְרִין שׁוֹקִין, עַד דְּסְלִיק
 לְאֵת י' דַּאִיהִי אֲבָא חֲכָמָה י' עֲלָאָה, בְּגִין
 דְּמַתְּמָן אַתְּנְטִילַת, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (משלי ג
 ט) יְהוָה בְּחֲכָמָה יֹסֵד אֶרֶץ, וַיִּטִּילַת נְבִיעוֹ
 וְשִׁקִּיו מַנְיָה לְעֵילָא, בְּקוּצָא דִילִיָּה לְעֵילָא,
 וּבְאֲמָצְעִיתָא, וּבְקוּצָא דִילִיָּה לְתַתָּא, וְכַד נְחִיתַת, נְחִיתַת פְּלִילָא מַתְּלַת
 טַפִּין, בְּהַהוּא זְמַנָּא אַתְּמַר בְּהַ הוֹלֵף סְגוּלַת"א.

וּבְאֲמָצְעִיתָא, וּבְקוּצָא דִילִיָּה לְתַתָּא, וְכַד נְחִיתַת, נְחִיתַת פְּלִילָא מַתְּלַת
 טַפִּין, בְּהַהוּא זְמַנָּא אַתְּמַר בְּהַ הוֹלֵף סְגוּלַת"א.